

[Poulsgaard]

hen fantastisk, at et flertal i folketinget finder sig i at blive trukket rundt ved næsen, som vi har gjort så længe.

Når man går folketingets forhandlinger igennem for de sidste 6-7 år, kan man se, at der har været en strøm af forslag herinde for at få ændret Danmarks Radio og TVs forhold. Alle partier har jo stået i kø for at komme til, og vi har nok alle sammen haft vore kæpheste, men vi, der vil noget andet end det, der foregår i øjeblikket, bliver nu nødt til at finde sammen, sådan at vi kan få brudt det monopol, som findes, så vi kan få en radio og et TV for hele den danske befolkning, ikke bare for en elite.

Camre (S):

Efter lovgivningen er det jo radiatorådet opgave at føre det overordnede tilsyn med Danmarks Radio. Derfor er det naturligvis rigtigt, at folketinget ind imellem tager debatter om spørgsmål af denne karakter, og jeg skal ikke kritisere, at det sker, selv om det naturligvis ikke er muligt, at vi her i huset skulle lave en pendant til den debat, der foregår i radiatorådet.

Der har i den seneste tid været forskellige dagbladsartikler, der har rettet kritik mod Danmarks Radios økonomi, og jeg går ud fra, at det i vidt omfang er årsag til forespørgslen her i dag. Det, man især har hæftet sig ved, er påstandene om en meget lav produktivitet og om verdensrekord i licens.

Jeg tror, det er nyttigt, at folketinget fører tilsyn med og spørger sig frem om økonomien i offentlige foretagender, også Danmarks Radios økonomi. Men de tal, der her er brugt, og de sammenligninger, der her er stillet op, er ikke meget bevendt, og jeg kan henvise til de årsager, som ministeren nævnte her for lidt siden, til, at man ikke kan stille tingene så enkelt op. Jeg vil egentlig advare imod, at man bruger så overfladiske og lemfældige beregninger, for så kommer man meget let i den situation, at ens kritik løber ud i sandet, og at der ikke sker noget af det, man egentlig kunne ønske skulle ske, netop en bedret effektivitet.

Jeg vil gerne om selve spørgsmålet om reklameindtægter sige, at jeg tror, man overvurderer, hvor mange penge der ligger i en almindelig anvendelse af reklamer. Hvis man eksempelvis sammenligner med udenlandske tal og ser på, hvad man kunne få ind ved at

sende reklamer i radiosendetiden, så skal man, hvis vi tager en realistisk pris på noget med 3.000 kr. i minuttet, bruge 1 time i døgnnet for at få en indtægt på 50 mill. kr. om året. Det er, sagt med andre ord, 5 pct. af Danmarks Radios budget, der ville være dækket med sådanne 50 mill. kr., og beløb i den størrelsesorden er jo slet ikke tilstrækkelige. Skulle man altså gå videre frem med reklamefinansiering, så er det meget, meget større dele af sendetiden og dermed af programmerne, der bliver domineret af reklamen, og ikke nok med det: de bliver også domineret af reklamebetalerens ønsker med hensyn til programvirksomheden. Jeg må have lov til at sige, at vi i socialdemokratiet betragter en sådan indflydelse som overordentlig uønskelig.

Det er meget vigtigt, at vi gør os klart, at det betyder meget for dette samfunds udvikling, at et så vigtigt medium som Danmarks Radio og fjernsyn er under folkelig kontrol, under demokratisk kontrol. Selv om det lyder meget uskyldigt at tage lidt penge ind på reklamen, så må man gøre sig klart, at reklamebetalerne, altså de virksomheder, der ønsker reklamen, også ønsker, at folk skal se deres reklamer, og det vil sige, at de ønsker at sætte programmer på, som uden større problemer glider lige ned, altså cowboyserier og den slags ting, som vi ærligt talt ikke har brug for at sende ud til al Danmarks befolkning.

Jeg vil også have lov til at sige om spørgsmålet om, hvorvidt det vil gå ud over dagbladene, at reklamebudgetterne flyttes fra dagbladsannoncer og over på Danmarks Radio, at hvis jeg var i hr. Poulsgaards sko – hvad jeg heldigvis ikke er – så ville jeg se med større skepsis på udtalelser fra lige netop en reklamedirektør om det spørgsmål.

Et af de forhold, der har været draget frem i kritikken af Danmarks Radio, har specielt været journalistlønningerne. Nu er det jo kun en mindre del af Danmarks Radios 3.000 ansatte, der er journalister – det er henved 500 – og jeg vil da godt have lov til at fremdrage en lønstatistik fra Journalistforbundets organ, Journalisten, hvor man på basis af tal fra oktober 1980 viser, at gennemsnittet for bruttoindkomsten for en journalistisk medarbejder ved radioen er 16.020 kr. om måneden, medens Berlingske Tidende i gennemsnit betaler 16.282 kr., Politiken